

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Pădureț împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea dreptului la pensie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale și hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 09 martie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 09 iulie 2014, Petru Pădureț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea dreptului la pensie.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform datelor carnetului de muncă la data de 02 martie 1973 a fost angajat în calitate de ajutor operator de cinema la Direcția raională de cinema Criuleni, iar în baza ordinului Direcției de cinema Criuleni nr.69 din data de 02 septembrie 1974 a fost transferat în funcția de operator de cinema.

Menționează că, la data de 17 octombrie 2013, la momentul stabilirii pensiei pentru limita de vârstă, în stagiul general de cotizare pârâtul nu i-a inclus perioada 02 martie 1973 – 20 februarie 1984 activată în cadrul Direcției de cinematografe Criuleni, din motiv că înscrisurile din carnetul de muncă sunt incomplete.

Susține că, de către Casa Teritorială de Asigurări Ciocana i s-a propus să prezinte acte suplimentare cu privire la venitul asigurat pentru perioada 02 martie 1973 – 20 februarie 1984, cum ar fi extrase din ordine de angajare și alte acte.

Afirmă că, a făcut un demers către arhiva Criuleni, solicitând documentele necesare, însă a primit răspuns că în serviciul arhivă a raionului Criuleni nu există documentele personalului scriptic „Cinematografie”, iar prin răspunsul primit de către Inspectoratul de poliție Criuleni la demersul lui, a fost informat că în arhiva organizației a fost comisă o infracțiune de sustragere. Astfel, fiind în imposibilitate de a face rost de documentele solicitat de către pârât i-a fost stabilită o pensie minimă, încălcându-i drepturile social-economice.

Consideră că, carnetul de muncă, legitimațiile și diplomele acordate confirmă încadrarea în serviciu în perioada 02 martie 1973 – 20 februarie 1984.

Solicită, constatarea faptului că în perioada 02 martie 1973 – 02 septembrie 1974 a activat în calitate de ajutor operator de cinema, iar în perioada 02 septembrie 1974 – 20 februarie 1984 a activat în calitate de operator cinema, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să includă în stagiul de cotizare a perioadei 02 martie 1973 – 20 februarie 1984 conform înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia în legătură cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei 02 martie 1973 – 20 februarie 1984.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 09 martie 2015 a fost admisă acțiunea și constatat faptul că Petru Pădureț a activat în calitate de ajutor operator cinema în perioada 02 martie 1973 – 02 septembrie 1974 și în calitate de operator cinema în perioada 02 septembrie 1974 – 20 februarie 1984. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să includă în stagiul de cotizare (muncă) a perioadei cuprinse între 02 martie 1973 – 20 februarie 1984, conform înscrierilor efectuate în carnetul de muncă. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea pensiei cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei 02 martie 1973 – 20 februarie 1984.

Prima instanță, și-a motivat soluția prin faptul că, pârâtul neântemeiat nu a luat în calcul la stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, perioada de activitate a reclamantului 02 martie 1973 – 20 februarie 1984 în baza înscrisurilor în carnetul de muncă a acestuia, deoarece reclamantul a prezentat acte confirmative, care în coraborare cu înscrisurile din carnetul de muncă, confirmă activitatea profesională pentru perioada 02 martie 1973 – 20 februarie 1984.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016 a fost admis recursul declarat de către Petru Pădureț, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în fond în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 25 noiembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței este neântemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, cât și cu interpretarea eronată a circumstanțelor de fapt, constatate de instanța de apel.

Menționează că, instanța de apel nu a luat în considerare că, perioada de activitate 02 martie 1973 – 20 februarie 1984 în cadrul Direcției de cinematografie nu a fost inclusă în stagiul de cotizare, deoarece înscrisurile cu nr. 8-9 din carnetul de muncă sunt completări nestipulate în data și ordinul angajării precum și rectificări atât la data cât și la ordinul de eliberare din serviciu a reclamantului.

Reține că, conform Legii nr.156 din 14 octombrie 1998, privind pensiile de asigurări sociale de stat, art.15 alin.(2), bărbații la atingerea vârstei de 62 ani au dreptul la pensie pentru limita de vârstă dacă îndeplinește condiția privind stagiul

total de cotizare de 31,5 ani, iar în cazul în care confirmă un stagiul de cotizare de cel puțin 15 ani, are dreptul la o pensie parțială, calculată proporțional numărului de ani de cotizare.

Susține că, stagiul de cotizare reprezintă însumarea perioadelor de activitate în care au fost plătite contribuțiile de asigurări sociale la fondul de pensii și constituie o condiție necesară a stabilirii pensiei pentru limita de vârstă.

Afirmă că, pensia reclamantului a fost calculată pe baza coeficientului individual al salariului – 0,71808 pe o perioadă mai favorabilă de 60 luni din ultimii 15 ani de muncă realizați până la 01 ianuarie 1999 luând în considerare stagiul de cotizare a reclamantului, care constituia suma de 312,43 lei lunar. Respectiv, mărimea pensiei calculată de 312,43 lei este mai mică decât pensia minimă indexată prevăzută pentru lucrătorii din economia națională calculată proporțional stagiului de cotizare confirmat, pensia fiind stabilită în mărime de 547,47 lei.

Prin referința depusă la data de 29 decembrie 2016, Petru Pădureț a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Susține că, instanța de apel și instanța de fond au apreciat corect și nepărtinitor toate probele administrate în proces, iar argumentele invocate de către recurent nu au fost ignorate, dar au fost considerate de către instanțe neplauzibile.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind pasibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supusă controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Casei Naționale de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Casei Naționale de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic